

เรื่องของวิหารพระเจ้ามอรมอน

โดย Minsen concept (นานาสาระ) 21 กันยายน 2566

เมื่อวันที่ 15 กันยายนที่ผ่านมา มีโอกาสได้เข้าไปงานโอเพ่นเฮ้าส์สำหรับสาธารณชน เป็นการเปิดพระวิหารกรุงเทพของศาสนจักรพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย มีโอกาสเข้าชมวิถีทัศน์ในการกล่าวถึงวิหารพระเจ้าอีกหลายแห่งในโลกของเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และเข้าใจศาสนจักรนี้เพิ่มเติม จึงขอนำมาเล่าทั้งสองส่วน ทั้งส่วนของการเข้าเยี่ยมชมพื้นที่ และเนื้อหาสาระของศาสนจักรนี้ ในมุมมองของตนเองในฐานะของคนพุทธคนหนึ่ง ที่แปลกใจ คือ มีคนเข้าไปชมพระวิหารนี้มากมาย โดยมากเป็นคนพุทธ แสดงว่าเราชาวไทยให้ความสนใจในทุกศาสนา และพร้อมรับความรู้ หรือพร้อมเรียนรู้เรื่องต่างๆ ได้ง่าย (แต่เราเรียนรู้เรื่องทางพุทธ อย่างลึกซึ้งแล้วหรือยังหนอ)

แนวคิดหลักของพระวิหาร คือ สถานที่สำหรับการรับใช้พระเจ้าอันถือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นอาคารที่สร้างและอุทิศเป็นพิเศษเพื่อพิธีกรรมทางศาสนาและพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ อาจหมายถึงบ้านของพระเจ้า ในสมัยโบราณ ชาวอิสราเอล สร้างสถานศักดิ์สิทธิ์แด่พระนามของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระยะโฮวาห์ เริ่มจากสิ่งที่คล้ายเด่นที่ เคลื่อนย้ายได้ แต่ทำจากวัสดุที่ดีที่สุด มีค่าที่สุด มีราคาสูงที่สุดเท่าที่ผู้คนครอบครองอยู่ เป็นการถวายแด่พระเจ้า หลังจากที่ชาวอิสราเอลระหกระเหินในดินแดนทุรกันดารเป็นเวลา 4 ทศวรรษ และมีการครอบครองคานาอัน พลัปปลาพร้อมสิ่งของศักดิ์สิทธิ์นั้นตั้งอยู่ที่ซีโลห์ และเรียนรู้พระประสงค์ของพระเจ้า ก่อนจะย้ายไปที่กิเบโอน และศิโยนตามลำดับ ในสมัยกษัตริย์ดาวิด พระองค์ได้รับอนุญาตให้รวบรวมวัสดุก่อสร้างพระนิเวศน์ของพระเจ้า แต่เขาไม่สร้าง แต่โซโลมอนบุตรของเขาสร้างแทน และสร้างเสร็จภายใน เจ็ดปีครึ่ง ประมาณ 1005 ปีก่อนคริสตกาล หลังกษัตริย์โซโลมอนสวรรคต 5 ปี วิหารแห่งนี้เริ่มเสื่อมโทรม มีการปล้นทำลาย และคลายความศักดิ์สิทธิ์ลง

ประมาณ 600 ปีก่อนคริสตกาล อาณาจักรอิสราเอลมี 10 เผ่า จากเดิม 12 เผ่า ตกอยู่ภายใต้แอสซีเรีย และต่อมาก็พ่ายแพ้กับบาบิโลน และคนยิวตกเป็นเชลย แต่ภายใต้การปกครองของไซรัส และดาร์อิอัส ชาวยิวได้รับอนุญาตให้กลับมาเยรูซาเล็มและสร้างพระวิหารของเซรุบบาเบล แม้ว่าจะวิจิตรงดงามน้อยกว่าของโซโลมอน แต่พระเจ้ายอมรับพระวิหารหลังนี้เป็นเครื่องปลื้มบูชาอันแทนความรัก และการอุทิศตนของลูก ๆ ในพันธสัญญา

16 ปีก่อนคริสตกาล กษัตริย์เฮโรดที่ 1 ได้บูรณะพระวิหารเซรุบบาเบลที่เสียหาย และนี่เป็นวิหารหลังสุดท้ายที่ตั้งในซีโลโลกตะวันออกโบราณ ในพระคัมภีร์มอรมอน ชี้ชัดว่ามีการสร้างพระวิหารขึ้นในที่ซึ่งเวลานี้เรียกว่า ทวีปอเมริกาแต่มีรายละเอียดน้อยมากเกี่ยวกับการก่อสร้าง โดยคาดว่าสร้างประมาณ 570 ปีก่อนคริสตกาล และสร้างตามแบบวิหารโซโลมอน แต่หลังจากพระเยซูคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์ชีพ พระองค์ปรากฏพระองค์ต่อชาวนีไฟ และขอให้พวกเขามาชุมนุมกันใกล้พระวิหาร และชาวนีไฟสิ้นสุดลงประมาณ สี่ศตวรรษหลังจากช่วงเวลาพระคริสต์

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายนี้ถือได้ว่าเป็นส่วนของโปรเตสแตนต์ โดยมี โจเซฟ สมิท เป็นผู้เริ่มขบวนการนี้ในราวคริสต์ทศวรรษที่ 1820 และได้ฟื้นฟูพระวิหารอีกครั้งที่เคิร์ทแลนด์ รัฐไอโอไอ และวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอพยพไปมิสซูรี และนอวอ อิลลินอยส์ เป็นเวลาต่อมา และยุคแรกเรียกตนเองเป็นชาวมอรมอน ที่มีบทบาทมากในรัฐยูทาห์ ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ศาสนิกชนส่วนมากอาศัยนอกสหรัฐอเมริกา พวกเขานับถือพระคัมภีร์ไบเบิล และยังมีคัมภีร์มอรมอน พวกเขายังมีการสวมใส่การ์เมนต์

ต้องสวมกัรเมนต์ตลอดชีวิต เป็นการสวมอยู่ใต้เสื้อผ้าทั้งกลางวันและกลางคืน เป็นการตอกย้ำถึงพันธสัญญา และเตือนใจและยังเป็นเครื่องป้องกันการล่อลวงและความชั่วร้าย (คล้ายกับพระเครื่องของศาสนาพุทธไทย แต่ตอนหลังมีการผันเปลี่ยนไปเป็นเรื่องความมั่งคั่ง ปลอดภัย เป็นของศักดิ์สิทธิ์ มากกว่าตัวศาสนา)

ศาสนพิธีของลัทธิชนยุคสุดท้ายเต็มไปด้วยความหมายเชิงสัญลักษณ์เพื่อจะให้มีการไคร่ครวญและการเรียนรู้ที่เกิดผลงอกงามตลอดชีวิต การสอนในพระวิหารนั้นเรียบง่าย งดงาม เป็นที่เข้าใจแก่ผู้มีโอกาสทางการศึกษาน้อย ทว่าสามารถกระตุ้นสติปัญญาของผู้ที่มีการศึกษาสูง และหากอ่านคู่มือพระคัมภีร์ไปก่อนจะได้เข้าใจถึงความเก่าแก่ของงานพระวิหาร และลักษณะอันยั่งยืนของศาสนพิธี โดยเน้นถึงชีวิตนิรันดร์ โดยจะต้องซื่อสัตย์เพื่อที่จะได้อยู่กับครอบครัวในสวรรค์ชั้นสูง ส่วนของพระวิหารนี้เป็นสัญลักษณ์สำคัญของการเป็นสมาชิก และวิหารนี้เป็นเสมือนบ้านของพระเป็นเจ้า การจะเข้าสู่บ้านของพระเป็นเจ้านั้น ควรจะทำความให้เป็นผู้ที่สะอาด โดยเหนือประตูทางเข้าพระวิหาร จะมีคำอุทิศถวายว่า **Holiness to the Lord** อันหมายถึง ศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า ในพระวิหาร สมาชิกศาสนจักรควรประพฤติตนให้มีค่าควรแก่การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีแห่งการไถ่อันสูงสุด ซึ่งเป็นพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ได้แก่ การชำระ การเจิม การสอน การฝึก และรวมถึงการประกอบพิธีแทนผู้ที่วายชนม์ไปโดยไม่มีโอกาสได้รับพระพรเช่นเดียวกับเรา และพระเจ้าตรัสบางสิ่งให้กับเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติบางประการที่กำหนดต้องมีก่อนจะได้รับความรู้ศักดิ์สิทธิ์ และจะไม่นำเรื่องศาสนพิธีไปพูดนอกพระวิหาร นั่นคือ การจำกัดผู้รับรู้ แต่ขณะเดียวกัน เหล่าสมาชิกก็พยายามกระตุ้นให้ทุกคนมีคุณสมบัติคู่ควรและเตรียมรับประสบการณ์ในพระวิหาร เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้มีชีวิตอยู่หรือได้มีโอกาสฟื้นคืนมาในพระอาณาจักรของพระองค์

พระวิหาร คือ สถานที่แห่งการเรียนรู้สำหรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อครั้งพระองค์ประทับบนแผ่นดินโลก และเป็นส่วนหนึ่งในพระชนม์ชีพของพระองค์ พระวิหารมีผลอีกครั้งในสมัยของเรา พระวิหารมีหลายที่เช่น พระวิหารโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก พระวิหารแอตแลนตา ออสเตรเลีย พระวิหารพอร์ตแลนด์ รัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา พระวิหารวอชิงตัน ดีซี สหรัฐอเมริกา พระวิหารฟอลโมรา รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา พระวิหารฮ่องกง พระวิหารโกซามันบา ประเทศโบลีเวีย ฯ สำหรับประเทศไทย อยู่ที่ 1645/6 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี ข้างโรงเรียนดอนบอสโก ศาสนพิธีและพิธีในพระวิหารนั้นกระทำอย่างเรียบง่าย งดงาม ศักดิ์สิทธิ์ สำหรับผู้ที่ศรัทธา การบำบัดรักษา การขึ้นชั้น ความมีค่าควรกับบุคลิกภาพ และคู่ควรกับการเป็นผู้รับเชิญในฐานะแขกคนหนึ่งที่เข้ามาในบ้านของพระเจ้า มีความเข้าใจในตนเองว่าพร้อมในการเข้าสู่พระวิหารของพระเจ้าไหม โดยการไม่สะสมทรัพย์สินสมบัติโลกมากนัก แต่สะสมทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ ซึ่งเป็นสมบัติที่ใจเราไปอยู่ที่นั่นด้วย เป็นการยกระดับจิตใจเราให้สูงขึ้น โดยมีแสงนำทางเป็นการนำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณของเรา โดยสันติสุขนี้มาจากพระบุตรของพระเจ้าที่สัญญาไว้ว่า “เราจะมอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขที่เราให้ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกที่ให้แก่ท่าน อย่างให้ใจของท่านวิตก และอย่างกลัวเลย” โดยเราจะต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว มอรรมอนนี้ให้คุณค่าของบิดามารดา สามภรรยา และบุตรธิดา ที่จะต้องมีความรักระหว่างกัน และมีความศรัทธาในพระเจ้า ที่สำคัญพวกเขาไม่ได้เข้ามาในศาสนจักรเพียงเพื่อไปสวรรค์ แต่ระลึกถึงพันธสัญญา และต้องทนรับการทดลองทุกประการ เพื่อจะมีชัยเหนือการล่อลวงทั้งปวง การแต่งงาน ที่นี้เรียกว่าศาสนพิธีฝึก ห้องฝึกได้รับการตกแต่งอย่างสวยงาม และเรียบง่าย มีการกล่าวถึงบิดามารดา เป็นผู้เตรียมร่างกายให้วิญญาณเรามาอาศัย การวางมือบนแทนฝึกเป็นสามภรรยาตลอดนิรันดร์ เป็นครอบครัวแล้ว มีอิสระที่จะกระทำในการสร้างชีวิต มีโอกาสนำลูกมาขังโลก เลี้ยงดู และช่วยพวกเขาให้ปลอดภัยโดยการอุทิศตน

และการเสียดสีของท่าน เพื่อวันหนึ่งท่านจะได้เห็นพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในศาสนพิธีพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกับท่าน เป็นการสอนให้เรายอมรับกันและกันในพันธสัญญาของการแต่งงาน ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่ง (ซึ่งในปัจจุบันสังคมไทย มีค้อยได้ให้ค่าของพันธสัญญาของการเป็นครอบครัว และการแต่งงานมากนัก) การให้ค่ากับสิ่งเหล่านี้ อาจจะช่วยให้สถาบันครอบครัวแข็งแรงขึ้น เพราะสถาบันครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคม การปฏิบัติมาเป็นการชำระให้สะอาด สัญลักษณ์ของความตายและการฟื้นคืนชีวิต เป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสู่ชีวิตใหม่ หากประสงค์จะเรียนรู้เพิ่มเติมติดต่อได้ที่โบสถ์ของสิทธิชนยุคสุดท้าย และพวกเขาพร้อมจะให้ความรู้กับเราเพิ่มเติมในวันเวลาที่เรารว่าง โดยพร้อมจะไปหาเราได้ นี่เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการเผยแผ่ศาสนาด้วยความศรัทธา และความมุ่งมั่นของศาสนิกชน ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ เพิ่มเติมได้จาก www.minsenconcept.com